

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dissertationes De Actibus Humanis

Karchne, Simon

Augustæ Vindelicorum & Græcensis, 1716

§. XVI. De Solutione Maleficij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39981

citer extremè egentes, sed pro hoc tantum loco, ergo non habent jus sibi appropriandi sine onere restitutionis, nec damnum patientes obligationem gratis dandi.

Infero secundò cum Less. *c.* 13. *num.* 29. eum, qui justo metu compulsus à furibus scalas applicat, instrumenta præbet ad portas perfringendas, juvat

murum conscendere, juvat asportare sublata, pecora abigere, non esse furti, seu injustæ operationis participem, actio enim illius est indifferens prout ab eo procedit, supponitur enim, quod ille nihil auferat, sed à furibus sublata alio transfert. Vide *n.* 127.

* *
*

§. XVI.

De solutione Maleficij.

131. **Q**uaritur tertid, an licitè quis petat actionem alterius non malam, quam prævidet exercendam ab altero cum peccato, dum illam exercere potest sinè peccato, Constat *ex num.* 120. fas esse stantibus tribus conditionibus cooperari materialiter operi, quod peccatum est, nempe ex parte abufuri, nunquam tamen licere cooperari formaliter alterius peccato, seu ut peccatum est. Inter conditiones illas tres est una, nempe causa justa petendi actionem, & altera quod nunc non tenearis omittere petitionem.

Respondeo igitur cum Laym. *lib.* 2. *tr.* 3. *c.* 13. *num.* 4. & communi Theologorum affirmativè, quia stantibus tribus conditionibus, nempe quod id, quod petitur non sit malum, & causa petendi justa, nec obligatio omittendi petitionem, petens nullum dat scandalum activum, seu non est datum sed acceptum.

Infero ergo primò licitè peti à malefico solutionem maleficij, quando ille scit modum licitè solvendi non solum dum est probabile quod modo licito sit soluturus, aut de hoc dubitetur, sed probabilius, etsi certò constet eum modo illicito usitum, Sanch. *lib.* 7. *de matr.* *D.* 95. *num.* 12. & *lib.* 2. *Decal.* *c.* 41. *num.* 13. Less. *lib.* 2. *de Just.* *c.* 44. *nu.* 46. Soarez *tr.* 1. *de Relig.* *lib.* 2. *de superstit.* *c.* 18. *num.* 9. ob rationem ad responsum, ex hac ratione per omnes licitè petitur mutuum ab usurario, Juramentum ab infideli, etiam dum certum est illum exacturum usuras, hunc juraturum per falsos DEOS. Duo tamen observanda cum Sanch. *num.* 15. circa maleficium, unum est ut maleficus rogetur, ut modo licito procedat, quando spes est, quod vitabit illicitum, alterum verò si maleficus nolit mederi absque cooperatione maleficiati, aut si petat quid ab hoc vanum, tunc enim nulla huic vis in-

est

est, nisi ex pacto dæmonis, cui nunquam cooperari valeamus.

132. Inferes secundò licet cessatio à malo sit in se bona, nunquam tamen potest ea peti à Dæmone, rogatio enim illius est quidam cultus ejusdem, & cum illo societas intrinsecè mala: & quidem non potest fieri etiam imperando Dæmoni, nisi DEI nomine, ut fit per exorcismos, Dæmon enim imperanti sinè DEI nomine non subicitur, Sanch. cit. D. 95. num. fin. Soarez num. 5. & 8. qui num. 5. & Sanch. cit. c. 41. num. 17. monent cautè esse intelligendum. Less. num. 45. ubi ait licitum esse à Dæmone verbo petere, ut desinat nocere, dummodo id non petatur deprecando, verùm cum parum differant, petere & deprecari, dictum Lessij ut verum sit, procedit de petitione per modum objurgationis, & contemptus e. g. dicendo: abi hinc, cessà malè facere.

Inferes tertio etsi maleficus sit paratus, nunquam potest ab eo peti, ut maleficio maleficio solvat, foret enim petitio mali: nec in casu, quo dubium est, an novit medium licitum solvendi, quia tunc est practicum dubium, an solutio possit licitè fieri, cum quo dubio est operatio turpis, Sanchez cit. c. 41. num. 5. & 7. Soarez num. 8.

Inferes quartò licitum esse cuivis amovere, destruere signa malefici, amotionem, aut destructionem petere, est communis apud Sanch. num. 19. & lib. 7. Matr. D. 96. num. 3. Less. lib. 2. c. 44. à num. 36. contra Joan. Hessels Lovan. Doctorem, negantem licere animo recuperandæ sanitatis, sed irridendi vanitatem rerum, in quibus situm est maleficio.

Ratio: quia ratio, cur non liceret, esset maximè hæc, quod amotio signorum esset tacita Dæmonis invocatio, sed non esset; non ex naturâ rei, ut per se patet, non ex intentione amoventis, aut petentis amotionem, quia non intendit, ut dæmon aliquid operetur, sed intendit effectum purè privativum, nempe ut Dæmon cesset nocere, quod licitum est expectare, sicut licita est expectatio Dæmonis fugæ ex Energumeno, & ut cesset tentare nos. Nec amovens signum est pactus cum Dæmone ut amoto signo cesset nocere.

Si fortè maleficus seu magus pactus est cum Dæmone duplex incundo pactum, unum nocendiposito signo, alterum desistendi eo amoto, adhuc amovens se huic pacto non immiscet, nec ei consentit, etsi sciret esse duplex, & non simplex (quale communiter est nempe præcisè ad nocendum) nam amovendo non intendit Dæmonem inducere, ut servet pactum secundum, sed intendit amotionem, aut destructionem, quo amoto solvitur pactum, primum de nocendo. Less. num. 39.

133. Dices, petens amoveri signum, aut amovens expectat effectum non à causa naturali, aut voluntate humana, aut Divinâ per miraculum, ergo à Dæmone; ergo est expectatio superstitiosa, expectansque perinde se habet, ac si diceret, en amoveo signum, præsta, quod promissisti. Secundò non licet amovere signum, ut Dæmon gravius noceat amoventi, aut maleficiato, aut ut damnum redundet in maleficum, atqui unum horum sequitur, quia dæmon sponte nunquam cessat nocere corpori, nisi ut gravius

vius noceat alicui in corpore, aut animâ. Tertiò si fas est amovere signa, cum pilis adherere possint signa magica, quibus sagæ reddantur in tormentis insensibiles, iudices licitè ante torturam possent mandare abradi capillos, & pilos sagarum, hoc autem est superstitiosum. Ita Franc. Victoria *Relectione de magia num. 16.* Quartò si non est peccatum amovere signa magica, ut desinat nocumentum Dæmonis, etiam non erit culpa ponere alia signa, quibus positum pactum Dæmonis expiret, hoc enim non est ponere signum peccati novi, sed inversio primi; etsi ex ipso Dæmone fuisset rescitum, quod ad positionem alicujus novi signi, vetus signum non ampliùs aliceret ad nocendum: exempla adducit Less. *num. 45.* si venefica te tangit, nocet, at si mox eam repercutias, non nocet, idque, vel quod Dæmon statuit tunc non nocere, aut non ponatur signum, quale vi pacti requirit. Item si quis est maleficiatus à saga, dicitur maleficium cessaturum, si maleficiatus det illi panem, & salem, aut ab illâ panem accipiat, sed hæc videntur fieri non posse sine superstitione, & ope Dæmonis, quis enim scire potest Dæmonem cessaturum nocere ad posita talia nova signa, nisi scientia hæc communicetur à Dæmone, discere autem à Dæmone & hujus scientiâ uti non licet.

134. Respondeo ad primum cessare nocere est effectus purè privativus, quem à Dæmone expectare possumus sine ulla superstitione, cum sine pacto multa quotidie facimus, ne nobis ille noceat, ut benedicendo domos, gestando Reliquias, unde negatur quod hunc effectum expectans à Dæmone dicat, en amoveo signum,

R. P. Karch, Diss.

præsta, quod promisisti, sed potiùs dicit, rescindo signum, & pactum, quod statuisti ad nocendum.

Respondeo ad secundum concessâ majori. Nego minorem: ad hujus probationem dico hoc intendere Dæmonem, at nego illum semper consequi, estq; in nostra potestate, nè animâ noceat, si amoto signo amotio redundet in damnum malefici vi pacti initi cum isto, adhuc licitè amoveatur, removens enim per se sibi, aut alteri maleficiato consulit, quod per accidens se habet respectu ejusmodi damni, sicut removens signum prodictionis urbis si remotio redundet in damnum proditorum, id sequitur præter intentionem removen- tis: & sicut prodictionis cessatio non est beneficium proditorum, ita quod amoto maleficij signo illud cesset: non est beneficium Dæmonis, Sanch. *cit. D. 96. n. 5.* Less. *num. 41.*

Respondeo ad tertium cum Sanch. *num. 6. ad 5.* & Less. *num. 44.* concessâ majori nego minorem. Victoria non loquitur de nostro casu, sed de expulsionem Dæmonis ex Energumenis fieri consueta per gratiam gratis datam, ad quam expulsionem nihil conducit rasura pilorum, at bene in nostro casu, cum in pilis signum maleficum nocere possit, uti etiam in corpore fortè inuncto, idcirco licita etiam est ablutio cit. Sanch.

Respondeo ad quartum concessis cum Less. *num. 45.* cæteris nego hoc fieri non posse, nisi ope Dæmonis positivè operantis, nihil enim operari debet, sed cessare ab actione maleficiato noxia. Omnino nefas est ex Dæmone rescire, in quo signo consistat maleficium ut possit destrui, & proinde maleficus ignorans signum nequit

N

quit

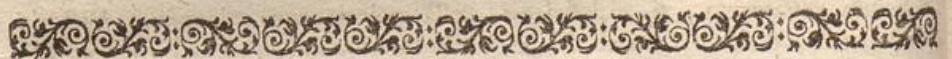

quit induci, ut investiget: caret tamen omni culpâ postea usus scientiæ, postquam illicitè quis eam à Dæmone acquisivit, quia ad ejus usum non concurrit Dæmon. Sanch. n. 4.

Ex hoc responso patet rectè tradi à Sporer *tr. 5. in 5. præcept. Decal. c. 1. n. 79.* nihil superstitionis subesse positioni signorum, etsi à Dæmone institutorum aut indicatorum, dum sic solum impeditur maleficium à Dæmone causandū vel continuandum, ubi etiam permitti ait à Dōctis praxim militum, qui ut solvant maleficium congelationis, gladio ter impungunt, & tribus crucibus formati: in aere dicunt: *DEUS est fortior Dæmone in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti certo semper effectu.* Ratio videtur valere allata, quod cū nihil debeat Dæmon operari, sed congelato non ampliùs assistere positivè, non sit necessarium ullum pactum cum Dæmone.

Idem Sporer *tr. 2. in 1. præcept. Decal. c. 9. num. 41.* resolvit, quod rusticus ille nihil supersticiosum egerit, stans supra locum, in quo noctu senex quidam infoderat thesaurum artibus magicis à Dæmone custodiendum, eâ condicione, ut nullum sinat eum tollere, nisi stans in eo loco se bonâ pulve reficiat, vinumque hilariter bibat, rusticus non procul inde jacens pactum hoc audiverat, mox mane adest cum pulve, & vino, manducat, & bibit; nihil inquam supersticiosum egerit, sic enim duntaxat posuit signum contrarium, ad quod non tenebatur Dæmon ampliùs custodire. Utrum autem tollendo thesaurum violaverit justitiam, non est hujus loci discutere, rectè autem affirmativam insinuat *num. 49.* in simili, senex enim fuerat verus Dominus thesauri.

* *
*

§. XVII.

De Petitione, & Receptione Sacramenti à Ministro Indigno.

135. **Q**uaritur quartò an sit licita receptio, & petitio Sacramenti, ab indigno ministro, seu constituto in peccato mortali. Hanc questionem fusè disputat Eximius P. Soarez. *in 3. p. 20 3. D 18. Sec. 1.* apud quem magno pere variant. D. Th. & Scot. Adrian. & Cajet. pro decisione sunt quædam prænotanda.

Prænotandum primò: potest quis dupliciter prohiberi petere à ministro Sacramentum. Primò directè, nè petat ab eo, qui seclusâ prohibitione haberet jus dandi, taliter prohibentur fideles petere à Ministro censurato, præsertim Excommunicato excommunicatione majori, quia per censuram hanc est directè vetita cum

68.